

بیانیه شورای داوران جایزه ملی جستار کیفیت در تجربه های باز آفرینی شهری در سال ۱۳۹۴

مهندس ایرج کلانتری

دکتر پرویز پیران

دکتر بهروز هادی زنوز

دکتر مظفر صرافى

دکتر سید محسن حبیبی

شهری در برنامه‌های موضوعی - موضوعی - موضوعی
- رویکرد برآیند محور به جای فرآیند محور
- شناخت ناکافی از آسیب‌ها و فرصت‌ها در تدوین برنامه‌ها
- بی‌توجهی به مشارکت همه‌جانبه مردم در چرخه تصمیم‌سازی، تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی، طراحی و اجرا
- نبود همزمانی در تدوین برنامه‌های مشکل - محور و آینده - محور و تاکید مداوم بر فوریت‌ها
- نبود بانک اطلاعاتی دقیق، به روز و مشترک میان سازمان‌های مختلف شهری
- فقدان حضور موثر نهادهای مردمی ذی‌نفع و ذی‌نفوذ در فرآیند برنامه‌ریزی
- عدم توجه به بازبینی و فرایینی برنامه‌ها
- و مواردی از این دست...
فرآیندی که نتیجه‌ی آن شکل‌یابی پهنه‌های شهری آشفتنه با عرصه‌های عمومی و خصوصی ناکارآمد است. پهنه‌هایی که مساحت زیادی

طی نیم قرن اخیر، رشد شتابان شهرنشینی، فراتر از امکانات و اقدامات توسعه شهری در ایران بوده که مشکلاتی گسترده در ابعاد اجتماعی، اقتصادی، محیط زیستی و کالبدی را ایجاد کرده است. رویارویی با چالش‌های شهرهای کنونی کشور، نیازمند دگرسازی روال مسلط کنونی و استفاده از رویکردی نوین در برنامه‌ریزی و طراحی شهری است. ناکارآمدی نظام برنامه‌ریزی شهری کشور، به دلایل متعددی سبب شده تا شهرها در چرخه‌ی توسعه نیافتگی گرفتار شوند. این ناکارآمدی در مقیاس‌ها و حوزه‌های موضوعی مختلف بروز کرده است، همچون:
- نگرش بخشی در ساختار متمرکز، یکسویه و اقتدارگرا
- اتخاذ سیاست‌های تک‌بعدی و بی‌توجهی به یکپارچگی برنامه‌ها
- غلبه نگرش کمیت‌گرا و کالبد محور بر نظام برنامه‌ریزی و طراحی شهری
- نبود هماهنگی میان تمامی کنشگران توسعه‌ی